

Adgangen til at udstede påbud skal administreres i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretslige principper og grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet.

Til § 68 d

Med bestemmelsen i stk. 1 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 3, litra a og b og artikel 8, stk. 4, litra a, om lempelser fra direktivets ubetingede ansvar på et offentligretligt grundlag for afhjælpning af indtrådte miljøskader indenfor lovens område.

Er der indtrådt en miljøskade, har den ansvarlige for driften således ikke pligt til at begrænse miljøskadens omfang samt forhindre yderligere miljøskade, såfremt den ansvarlige for driften kan godtgøre (omvendt bevisbyrde), at miljøskaden er forvoldt af tredjemand og skaden er indtrådt til trods for, at der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger, eller at miljøskaden er opstået som følge af at den ansvarlige har overholdt en ufravigelig forskrift, herunder et påbud. Undtagelsen gælder dog ikke, hvis påbuddet eller forskriften skyldes vedkommendes egne aktiviteter. Eksempler på passende sikkerhedsforanstaltninger kunne være, at anlægget er forsvarligt aflåst.

Såfremt den ansvarlige kan godtgøre, at miljøskaden er forvoldt ved en begivenhed, der er udtrykkeligt tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse, eller med regler, der er så detaljerede, at de kan sidestilles med en sådan tilladelse, gælder afværgepligten efter § 68 c heller ikke. Som eksempel kan nævnes, at en kommunal myndighed har givet tilladelse til vandindvinding til et alment vandværk. I tilladelsen anføres en årlig indvindingsmængde. Efterfølgende viser det sig, at den tilladte indvinding påvirker vandområdet sådan, at der opstår en (ikke-forventet) miljøskade på vandområdet. Skadevolderen kan ikke gøres ansvarlig, hvis denne godtgør, at den skadevoldende indvinding var tilladt, og at der ikke er udvist uforvarlig adfærd. Den ansvarlige har dog fortsat et ubetinget ansvar for miljøskader eller overhængende fare herfor, der ikke kan henføres til den nævnte lempelsesgrund (den udtrykkelige tilladelse), fx uheld. Som et eksempel på regler, der er så detaljerede, at de kan sidestilles med en tilladelse, kan nævnes lovens § 26, stk. 2, 1. pkt., der fastsætter, i hvilke tilfælde tilladelse til bortledning af grundvand ikke er nødvendig.

Med bestemmelsen i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 3, litra a og b, om lempelser fra direktivets ubetingede ansvar på et offentligretligt grundlag for forebyggelse af overhængende fare for en miljøskade på lovens område.

Til § 68 e

Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at den indtrufne skade eller den overhængende fare for en skade er af en karakter, så den opfylder betingelserne for at kunne betegnes som en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og der er den fornødne årsagssammenhæng mellem den udførte aktivitet og skaden, hhv. den overhængende fare for en skade og der er en adressat for afgørelsen træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom, og sagens videre behandling sker efter reglerne i miljøskadeloven. Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 68 f.

Med bestemmelsen i stk. 2 og 3 fastlægges, at der ikke kan træffes afgørelse efter stk. 1, såfremt den ansvarlige kan godtgøre, at miljøskaden eller den overhængende fare er forvoldt under de nærmere angivet omstændigheder i § 68 e. Der henvises til bemærkningerne til § 68 e ovenfor.

Godtgøres dette af den ansvarlige for erhvervsmæssig indvinding, bortledning eller anden sænkning af grundvandsstanden, træffes der ikke afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade, jf. dog § 68 f.

Vedrørende konsultationsordningen som foreslået i stk. 4 henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 f, stk. 4 i miljøbeskyttelsesloven).

Til § 68 f

Bestemmelsen har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivets artikel 15 om samarbejde mellem medlemsstaterne. Det følger af artikel 15, at i tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udspring, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en miljøskade, og om skadens karakter m.v. tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet land. Dette gælder i de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en beslutning herom, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, eller der foreligger forhold som nævnt i § 68 d, stk. 1, nr. 1-3, og sagen dermed ikke skal behandles efter miljøskadeloven. Bestemmelsen gælder kun i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade og ikke blot en overhængende fare herfor.